ULUSAL MECLİS'TE FOLKLOR GÖSTERİSİ

Prof. Dr. Özer Ozankaya

ADD Kurucu Üyesi, 4. Gnl. Bşk.

Bir Diyarbakır milletvekilimizin, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki konuşmasına önce Kürtçe başlaması ve sonra görüşlerini Türkçe açıklamayı sürdürmesi, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ve bütünüyle çağdaş Türk toplumunun Atatürk'ün şu bilimsel/demokratik tanımı üzerine kurulu olduğunu bir kez daha sergiledi : "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk ulusu denir."

Yeryüzündeki belli başlı hemen bütün "çağdaş" ulus-toplumları içinde de "folklor ögesi" niteliğinde, yöresel olarak konuşulan bir ya da birkaç dil ve onlara bağlı kültür ögeleri bulunduğunu biliyoruz. Ama bu toplumlar, "çağdaş" toplum oldukları için, başka deyişle ortak kültürleri folklor düzeyinden bilim, sanat ve teknoloji düzeyine yükselmiş olduğu için, o "folklor ögesi/ögeleri" bir ayrılıkçılık ögesi değildirler; öyle olmak ve öyle kullanılmaya da izin vermezler.

Örneğin Fransa'da kendilerine özgü yerel dilleri olan Alsace'lılar, Bask'lılar vardır. Ama genel Fransız toplumu iki yüz yıldan beri kesintisiz denecek bir biçimde folklor düzeyinden bilim, sanat ve teknoloji düzeyine yükselme süreci yaşamış olduğu için, Alsas ya da Bask asıllı insanlar, "Ben Alsaslyım .. ama, Fransız kültürümle övünç duyuyorum; Fransız kültürüme çok şey borçluyum!» demektedirler. Fransa genelinde de "kültürel özellikler" (particularités culturelles) olarak yaşayan bu folklor ögeleri, sanatı, bilimi, teknolojiyi besleyen kaynaklar olarak değerlendirilebilmekte, sömürgeci amaçlı ayrılıkçılık, bölücülük kısırlığı ve haksızlığı demek olan «kültür özellikçiliği»ne (particularisme culturel) dönüştürül(e)memektedir: "Kültürel özellikleri korumaya evet; ama kültür ayrılıkçılığına hayır!" denilmektedir ("Particularités culturelles, oui; mais particularisme culturel, non!")

Bu nedenle folklor ile sanat, bilim ve teknoloji kavramlarına bir açıklık kazandırmak gerekir: Folklor, halk becerileri demek olup, ne bir dizgeselliği (sistematiği) vardır, ne yaratıcısı ya da üreticisi bellidir, ne de bunları yapanlar herhangi bir düzenli yetişmeden geçmiş, kendileri de konuları üzerine düzenli açıklamalar getirip yazılı bilgi birikimini genişletmiş, bir hukuk ve yönetim düzeni kurabilmiş kimseler değildirler. Bu özellikleriyle folklor, siyasal yönetim, hukuk, sanat, bilim ve teknoloji değil, bunları besleyen ham madde kaynakları işlevi görebilir ve görmelidir.

Bu folklorik kümelerde konuşulan diller de kimi kez büyük bölümüyle, bir kaç ana komşu dillerden alınma sözcüklerden oluşmakta, ama asıl önemlisi, "kendine özgü bir dilbilim (gramer) yapısından yoksun olduğu için" kendi başına bir hukuk, yönetim, bilim, sanat ve teknoloji dili olma olanağından yoksun bulunmaktadır. Nitekim yüzlerce, belki bin yıldır konuşulmalarına karşın bir bilim, hukuk, yönetim, sanat ve teknoloji dili, kısacası yazılı dil olamamışlardır. Bunları ancak sözcüklerini kullandıkları o asıl kaynak dillerden birinde yapabilirler; onlardan birini seçmek durumundadırlar.

Görüldüğü gibi folklorun ayrılıkçılık amacıyla kullanılmaya kalkışılması, bilerek ya da bilmeyerek, asıl olarak ülkenin başat kültür kesimine yani ülkenin tümüne bir sömürgeci saldırısı olduktan başka, o folklorik kesimleri de yoksullaştırmak, kısırlaştırmak, geri bıraktırmak, sömürgecilerin kullanacakları maşalara dönüştürmek niyetini, ünlü "BÖL VE YÖNET" kötücüllük niyetini anlatır.

Ek not: Bu konuda daha ayrıntılı bir inceleme için bknz.: Özer Ozankaya, TOPLUMBİLİM - Nüfus bölümü, “Budunbilimsel Yapı” konusu.